

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **O. J.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 6. 2006, č. j. 29 Az 21/2005 - 39,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) napadla rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2005, č. j. OAM-2133/VL-07-K01-2005, jímž jí nebyl udělen azyl podle § 12, 13 a 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně bylo rozhodnuto, že se na cizinku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Krajský soud v Hradci Králové shora označeným rozsudkem žalobu zamítl a současně rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobkyně podala proti uvedenému rozsudku dne 3. 8. 2006 kasační stížnost, v níž požádala o ustanovení „*právního zástupce*“.

Usnesením ze dne 5. 10. 2006, č. j. 29 Az 21/2005 – 58, Krajský soud v Hradci Králové žádost stěžovatelky o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Vycházel z toho, že kasační stížnost podaná stěžovatelkou proti rozsudku o věci samé (tj. kasační stížnost, o níž je zde rozhodováno), byla podána po marném uplynutí zákonem stanovené lhůty dvou týdnů pro její podání, tj. zjevně opožděně a stěžovatelka by tudíž se svojí podanou kasační stížností proti napadenému rozsudku nemohla být úspěšná. Proto krajský soud v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 35 odst. 7 s. ř. s., žádost žalobkyně o ustanovení advokáta zamítl, a to pro zjevnou neúspěšnost opožděně podaného návrhu proti rozsudku o věci samé. Toto usnesení krajského soudu napadla stěžovatelka kasační stížností, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. ledna 2007, č. j. 4 Azs 236/2006 – 71, zamítl pro nedůvodnost.

Kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 6. 2006, č. j. 29 Az 21/2005 - 39, je podána opožděně.

Z obsahu spisu krajského soudu je zřejmé, že napadený rozsudek byl doručen zástupci stěžovatelky JUDr. Karlu Kavalírovi dne 18. 7. 2006, jak o tom svědčí záznam na doručence. Stěžovatelka kasační stížnost odevzdala k poštovní přepravě dne 3. 8. 2006 na poště Praha 7.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Podle téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. platí, že lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Vycházejí z citovaných zákonných ustanovení nezbyvá než souhlasit s Krajským soudem v Hradci Králové, že kasační stížnost stěžovatelky proti rozsudku uvedeného soudu ze dne 27. 6. 2006, č. j. 29 Az 21/2005 – 39, byla podána opožděně. Dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení), bylo v projednávané věci úterý 18. 7. 2006. Vzhledem k tomu, že se jednalo o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo potom úterý 1. 8. 2006. Tento den se totiž svým označením – úterý – shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohlo být podání (kasační stížnost) odesláno s účinky zachování lhůty. Podle záznamu (otisku podacího razítka) pošty na obálce, v níž bylo podání (kasační stížnost) Krajskému soudu v Hradci Králové doručeno, byla zásilka podána k poštovní přepravě až dne 3. 8. 2006. Stalo se tak až po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, která skončila v úterý 1. 8. 2006. Na této skutečnosti pak nemůže změnit nic ani ta okolnost, že zástupce stěžovatelky předal stěžovatelce napadený rozsudek – podle jejího tvrzení – až dne 21. 7. 2006, neboť tato skutečnost není pro posouzení včasnosti podání kasační stížnosti rozhodující. Nezbyvá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítnout. Rozhodující je den doručení rozsudku zástupci stěžovatelky. Přitom zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout, jak vyplývá z již citovaného ustanovení § 106 odst. 2 poslední věty s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu